

Človek má jubilejný deň každý deň, hovorí 100-ročný jubilant Imrich Jusko

2. júna 2021 sa dožil krásnych 100. narodenín pán Imrich Jusko bývajúci na Ďumbierskej ulici. K srdečným blahoželaniam sa pripojilo aj vedenie mesta Prešov. Pán Jusko má aj napriek obmedzenej mobilite veľkú chuť do života a výbornú pamäť. S radosťou nám porozprával množstvo zážitkov zo svojho života. Sám, bez pomoci, sa podpísal aj do Pamätnej knihy mesta Prešov. „Viete, človek má jubilejný deň každý deň, keď sa ráno zobudí,“ potriasa rukou viceprimátorovi Vladimírovi Fel'babovi, ktorý mu v mene mesta Prešov prišiel zablahoželať ku krásnemu jubileu. Neskôr pri rozhovore dokonca zistili, že je možné, že sú vzdialení príbuzní. Imrich Jusko sa narodil 2. júna 1921 v Župčanoch, ako šieste z 11 detí, ôsmich chlapcov a 3 dievčat. Celých 8 rokov dochádzal viac ako 7 km pešo zo Župčian do Prešova, aby si mohol plniť školské povinnosti. Bol ambicióznym žiakom a dobre sa učil. „Pani profesorka, ja si nezaslúžim takú známku, potrebujem lepšiu,“ usmieva sa, keď si spomína na školské časy. Maturoval z matematiky a brat ho zapísal na Právnickú fakultu do Bratislavy. „Ja som veľmi nemal o právo záujem. No, už keď ma brat zapísal, musel som to dokončiť,“ hovorí vyštudovaný právnik. Vďaka štúdiu nemusel ísť bojovať do vojny, slúžil však v nemocnici v Ružomberku ako pomocný zdravotník. Chceli ho na vojenskú prokuratúru, no odmietol, tak ho začali prenasledovať. „Keď som potom prišiel do Prešova, chytili ma gardisti a zmlátili ma palicami v starom Kolégiu na poschodí. Zažil som veľa zlých vecí, ale s vďačnosťou spomínam i na dobré veci i na tie zlé. Nikdy sám človek o svojom osude nemôže rozhodnúť.“ „Ale, veď spomínaj na veselé veci, nie na smutné, nechaj to už spať,“ mávnutím ruky ho napomína usmievavá 87-ročná manželka Jaroslava, s ktorou sa zoznámil neskôr pri práci vo výrobe, kde pracoval viac ako 30 rokov. Oženil sa s ňou ako 43-ročný, ona mala vtedy 29 rokov. Narodili sa im dve dcéry. Pán Jusko vo voľnom čase najradšej sleduje televíziu a hrá karty. Jeho obľúbenou je kartová hra Pasiáns pre jedného hráča, ktorá pomáha trénovať pozornosť a pamäť. Keď sa ho pri lúčení viceprimátor Vladimír Fel'baba opýtal na to, aký odkaz by chcel zanechať mladým generáciám, bez váhania odpovedal: „Ak chce mať človek lepší život, vždy treba mať hlavu vzpriamene a pozeráť hore, len vtedy dosiahne svoje ciele.“ Pánovi Juskovi zo srdca blahoželáme a prajeme najmä veľa zdravia!